

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคล้อยคลึงของคำตอบสนองทาง
กายภาพเสียงและความหมายในการเรียนคำโยงคู่ ว่าความคล้อยคลึงของคำตอบสนอง
ทางใจจะทำให้การเรียนเร็วช้าต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่ารายการที่มีความ
คล้อยคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพเรียนได้เร็วกว่ารายการที่มีความคล้อยคลึงของ
คำตอบสนองทางเสียง และเสียงเรียนได้เร็วกว่ารายการที่มีความคล้อยคลึงของคำตอบ
สนองทางความหมาย

กลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ใน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2517 จำนวน 120 คน มีช่วงอายุระหว่าง
17 ปี ถึง 25 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. Memory Drum Item No. 207 T.K.K. Tape Type Memory Drum
2. นาฬิกาจับเวลา
3. รายการคำโยงคู่ 4 รายการ รายการละ 10 คู่ คือ
  - 3.1. รายการที่มีความคล้อยคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพ
  - 3.2. รายการที่มีความคล้อยคลึงของคำตอบสนองทางเสียง
  - 3.3. รายการที่มีความคล้อยคลึงของคำตอบสนองทางความหมาย
  - 3.4. รายการที่ไม่มีความคล้อยคลึงของคำตอบสนองในลักษณะใด
ลักษณะหนึ่งดังข้อ 3.1, 3.2 และ 3.3

การดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบสุ่มที่สมัครใจจะเข้ารับการทดลองตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ จำนวน ๓๒๐ คน แบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ๆ ละ ๖๐ คน โดยวิธี Random Assignment

๒. ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม เรียนรายการคำโยงคู่ดังต่อไปนี้ คือ
  - ๒.๑. กลุ่มที่ ๑ เรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพ
  - ๒.๒. กลุ่มที่ ๒ เรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางเสียง
  - ๒.๓. กลุ่มที่ ๓ เรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางความหมาย
  - ๒.๔. กลุ่มที่ ๔ เรียนรายการที่ไม่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มใช้เรียนคำโยงคู่ได้สำเร็จ
๒. วิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มใช้เรียนคำโยงคู่ได้สำเร็จ
๓. เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิตจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มใช้เรียนคำโยงคู่แต่ละรายการได้สำเร็จเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมนคูลส์
๔. เปรียบเทียบค่ามัธยฐาน เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนการตอบผิดที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มตอบผิด

5. วิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนการตอบผิดที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่ม
ตอบผิด

6. เปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตจำนวนการตอบผิดที่ผู้รับการทดลองแต่ละ
กลุ่มตอบผิดเป็นรายคู่โดยวิธีนิวแมนคูลส์

7. เปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตจำนวนการตอบผิดในการทดลองแต่ละครั้ง
ที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มตอบผิด

ผลการวิเคราะห์หขอมูล

๑. ค่าเฉลี่ยจากจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มใช้ในการเรียนคำโยง
คู่ได้สำเร็จแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ $.05$ ($F_{3, 100} = 3.98$) และการ
เปรียบเทียบจากจำนวนครั้งของแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่พบว่าค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับ
การทดลองใช้เรียนคำโยงคู่ได้สำเร็จในรายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนอง
ทางกายภาพ แตกต่างกับจำนวนครั้งที่ใช้ในการเรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงทาง
เสียง ความหมายและรายการที่ไม่มี ความคล้ายคลึงของคำตอบสนองอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ $.05$ ส่วนจำนวนครั้งที่ใช้ในการเรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงทางเสียง
ความหมายและรายการที่ไม่มี ความคล้ายคลึงกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2. ค่าเฉลี่ยจากจำนวนการตอบผิดที่ผู้รับการทดลองแต่ละกลุ่มตอบผิดในการ
เรียนคำโยงคู่แต่ละรายการแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ ($F_{3, 100} = 3.98$)
และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากจำนวนการตอบผิดเป็นรายคู่พบว่า การตอบผิดใน
รายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพมีมากกว่าการตอบผิดในรายการ
ที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางความหมายและรายการที่ไม่มี ความคล้ายคลึงกัน
แต่ไม่มากกว่ารายการที่มีความคล้ายคลึงทางเสียง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ ส่วน
การตอบผิดในรายการที่มีความคล้ายคลึงทางเสียงมากกว่ารายการที่มีความคล้ายคลึง
ทางความหมายและรายการที่ไม่มี ความคล้ายคลึงกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ

3. การเรียนคำโยงคู่ในการทดลองครั้งแรก ๆ รายการที่มีความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพเรียนไคซำกว่ารายการที่มีความคล้ายคลึงทางเสียงและความหมายในการทดลองครั้งหลัง ๆ ผู้รับการทดลองเรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงกันทั้ง 3 แบบได้ใกล้เคียงกันโดยที่รายการที่มีความคล้ายคลึงทางเสียงเรียนไคซำกว่ารายการที่มีความคล้ายคลึงทางกายภาพและความหมาย

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดชนิดของคำที่นำมาสร้างเป็นคำคู่ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปจะกำหนดชนิดของคำให้แน่นอนลงไป เช่น ศึกษาในด้านของคำนามกริยา หรือวิเศษณ์ เป็นต้น เพื่อศึกษาว่าผลการทดลองจะยังคงสอดคล้องกับผลการทดลองครั้งนี้หรือไม่

2. ผลการทดลองครั้งนี้ควรจะถือว่าเป็นการทดลองที่ได้จากการจัดเงื่อนไขการทดลองในขอบเขตจำกัด การศึกษาต่อไปน่าจะได้มีการควบคุมตัวแปรในด้านของความคุ้นเคยของคำที่นำมาสร้างเป็นคำโยงคู่ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับเป็นตัวแทนประชากร เฉพาะจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรใช้กลุ่มตัวอย่างหลายระดับการศึกษา เพื่อให้สรุปผลการวิจัยได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

4. บุคคลแต่ละคนอาจมีระดับความสามารถในการอ่านหรือการรับรู้คำแตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้ผลที่ได้ในการวิจัยไม่ค่อยจะสมบูรณ์เต็มที่ หรือไม่คอยแน่ชัด ฉะนั้นจึงควรจะควบคุมระดับความสามารถในการอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ผลแน่ชัดยิ่งขึ้น

5. ในการอธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของความคล้ายคลึงคั้งกล่าวในคำ
 ของกระบวนการเรียนคำโยงคู่ที่อาจจะมีผลต่อการทดลองครั้งนี้ น่าจะทำการศึกษา-
 ต่อว่าการเรียนรายการที่มีความคล้ายคลึงทางกายภาพ เสียง และความหมายนั้น
 กระบวนการเรียนคำโยงคู่คั้งกล่าวในชั้น **response - learning** และในชั้น
associative มีอิทธิพลทำให้เรียนเร็วช้าต่างกันหรือไม่
 ข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางความหมาย
 และเสียงเรียนได้เร็วกว่าความคล้ายคลึงของคำตอบสนองทางกายภาพ และใน
 การเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมักจะเทียบคำในภาษานั้นกับคำในภาษาของ
 ตนที่มีความหมายตรงกัน เช่น boy ในภาษาอังกฤษ เทียบกับคำว่าเด็กผู้ชายใน
 ภาษาไทย ในภาษาเดียวกัน คำ 2 คำก็มีความหมายตรงกันเช่น กิน - รับประทาน
 นอน - บรรทม ฉะนั้นในการสอนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ อาจ
 จะสอนคำภาษาอังกฤษ 2 คำ ซึ่งมีความหมายในภาษาไทยคล้ายกันในเวลาเดียว
 กันได้ เช่น happy แปลว่า เบิกบาน ยินดี สบายใจ กับคำว่า jolly แปลว่า
 รื่นเริง สนุกสนาน อาจจะช่วยให้เรียนได้เร็วขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย